

John Steinbeck

John Steinbeck (1902-1968), és una de les figures més rellevants de la narrativa nord-americana . Steinbeck va desenvolupar una intensa activitat literària i intel·lectual.

Bon observador de la realitat quotidiana, assolí una grandesa indiscutible en la recreació de la gent senzilla del món rural.

Steinbeck no escriu al dictat de cap ideologia política concreta , sinó a partir de la seva indignació ètica del que veu i comproba al seu voltant. John Steinbeck procedent del Valle de Salinas de Califòrnia, és un personatge sensible a les vicissituds socials dels Estats Units de la seva època. Pateix en ell mateix els efectes de la Depressió del 29, comprèn que l'augment en un 40% de la població reclusa en aquesta dècada és sovint la conseqüència de la penúria, la gana i la manca de recursos. Creix la inseguretat ciutadana, augmenta la delinqüència, sobretot la juvenil; es produeixen constants assalts contra la propietat privada.

John Steinbeck comprèn la situació traumàtica en la que es troba la immensa majoria de la població, mentre que els bancs dels magnates surten beneficiats de la situació (Rockefeller, Kennedy...).

John Steinbeck pateix tota aquesta situació a la seva pròpia pell i en aquesta dècada dels anys 30 és representant inequívoc dels explotats nord-americans, dels jornalers emigrants .

Steinbeck reflexiona sobre els mals de la societat nord-americana a la seva època. Steinbeck no s'espanta del que passa, ho encara i ho denuncia i aquesta actitud honrada i valerosa, profundament americana, és lo que , desde la ira i la indignació, no desde el sentimentalisme ni la complacència, provocarà les seves millors obres.

L'any 1962 fou guardonat amb el premi Nobel de Literatura.

Obra:

-La taza de oro(1929)

-Tortilla Flat (1935) és la primera de les seves obres que assoleix ampla difusió.

-*El pony rojo (1936)

-Homes i ratolins(1937) el seu primer gran èxit.

-*El raïm de la ira (1939) que li valgué el Premi Pulitzer. (És una de les noveles més conegudes de l'autor, és la crònica de les penalitats que pateix una família de l'estat d'Oklahoma fins arribar a una terra encara més problemàtica ,El Valle de San Joaquín, en busca de millors condicions de vida i de treball.)

-*La Perla(1947)

-Al este del edén (1952)

-La luna se ha puesto(1952)

-Hubo una vez una guerra(1958)

-El infierno de nuestro descontento (1961)

-Viajes con Charley (1962)-

LA PERLA

Aquesta petita obra mestra està explicada com una bella història en la que s'**exemplifica**, a la manera dels mites grecs o les tragèdies clàssiques, la **impossibilitat de vèncer el destí advers** que és més poderós que qualsevol intent titànic de l'home per vèncer'l. El relat de la desventura de l'humil pescador Kino, la seva dona Juana, el fill Coyotito i la perla més bonica del món conté una **crítica de la cobdícia**, sentiment que porta a la **destrucció**.

També hi ha una història de **dominadors i dominats**. Kino, igual que els de la seva raza indígena, pertany a aquests últims i el contacte amb la perla li fa **desitjar la llibertat**. La bellesa d'aquesta perla serà més mortífera que el verí de l'escorpió. Aquí tenim tots els ressos mítics de l'engany i el fatalisme que amaga tot allò bell.

El mal s'expressa a través d'una música letal que es percep amb el cor i apareix allò que és típic de la narrativa de John Steinbeck: la **crítica de les injustícies socials**.

Enmig d'aquest vertiginós riu d'emocions, irromp la veu del narrador amb la que l'autor deixa entreveure el seu inconformisme.

Lirisme i violència, tendresa i crueltat es barregen en un llibre que convé rellegir en aquests temps on la cançó del mal s'escolta per tot el planeta.

Steinbeck sembla posar en dubte la capacitat del pensament per entendre els misteris de l'existència humana. Examina la moralitat de les accions dels protagonistes mentre busquen els seus somnis.

El somni de l'educació del seu fill i la salvació de la seva gent sembla cristal·litzar-se en la superfície de la gran joia. La perla sembla il·luminar el camí cap a un món més just i cap al final de segles de maltractament per els colonitzadors blancs. Però la promesa de riquesa dona llum a la maldat que s'amagava en la consciència de la comunitat, Així com la perla s'amagava dins l'ostra en el fons del mar. Al enterbolir-se el somni, Kino recorre a la violència i mata a Quatre homes i finalment al seu propi

fill. ¿Quines altres opcions tenia? D'aquesta paràbola, que ressona amb les tradicions orals, sorgeixen diverses preguntes per que fa a les relacions dels éssers humans amb la naturalesa, del seu vincle espiritual i dels costos de resistir a la justícia.